

**ROZPORZĄDZENIE RADY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH Nr 2137/85 (EWG) z
25 lipca 1985 dotyczące Europejskiego Ugrupowania Interesów
Gospodarczych (EUIG)**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

— uwzględniając Traktat o Utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, a zwłaszcza artykuł 235,

— uwzględniając propozycję Komisji,

— uwzględniając stanowisko Parlamentu,

— uwzględniając stanowisko Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

— zważywszy, że harmonijny rozwój działalności gospodarczej oraz stały i równomierny wzrost w całej Wspólnocie zależy od ustanowienia i właściwego funkcjonowania wspólnego rynku stwarzającego warunki podobne do tych na rynku krajowym; że urzeczywistnienie tego jednolitego rynku i wzmocnienie jego jedności czyni szczególnie pożądanym skonstruowanie na rzecz osób fizycznych, spółek i innych podmiotów ram prawnych, które ułatwią dostosowanie ich działalności do warunków gospodarczych Wspólnoty; że w tym celu jest konieczne, aby osoby fizyczne, spółki i inne podmioty mogły skutecznie współpracować ponad granicami;

— zważywszy, że taka współpraca może napotykać trudności natury prawnej, fiskalnej albo psychologicznej; że wprowadzenie we Wspólnocie odpowiedniej instytucji prawnej w formie europejskiego ugrupowania interesów gospodarczych przyczyni się do realizacji wspomnianych celów i wydaje się zatem niezbędne;

— zważywszy, że Traktat nie zawiera specjalnego upoważnienia do wprowadzenia takiej instytucji prawnej;

— zważywszy, że gwarancją zdolności ugrupowania do dostosowania się do warunków gospodarczych powinna być znaczna swoboda jego uczestników w organizowaniu ich umownych stosunków i wewnętrznego funkcjonowania ugrupowania;

— zważywszy, że ugrupowanie różni od spółki przede wszystkim jego cel, którym jest wyłącznie ułatwienie albo rozwijanie działalności gospodarczej jego uczestników, aby umożliwić im powiększenie własnych wyników, a także, że ze względu na ten dodatkowy charakter działalność gospodarcza ugrupowania musi mieć związek z działalnością gospodarczą jego uczestników, a nie ją zastępować, przy czym pojęcie działalności gospodarczej powinno być interpretowane w jak najszerszym znaczeniu i z tej racji, na przykład, samo ugrupowanie nie może wobec osób trzecich wykonywać wolnego zawodu;

— zważywszy, że aby zachować cele niniejszego rozporządzenia, dostęp do ugrupowania musi być otwarty możliwie jak najszerszej dla osób fizycznych, spółek i innych podmiotów, co jednak nie stoi na przeszkodzie w stosowaniu, na poziomie krajowym, prawnych i/lub zawodowych reguł odnoszących się do warunków wykonywania określonej działalności lub zawodu;

— zważywszy, że niniejsze rozporządzenie samo przez się nie przyznaje nikomu prawa uczestnictwa w ugrupowaniu, nawet jeśli warunki, które ustanawia są spełnione;

— zważywszy, że przewidziana w niniejszym rozporządzeniu możliwość zakazania lub ograniczenia uczestnictwa w ugrupowaniach ze względu na interes publiczny nie narusza prawa państw członkowskich regulującego wykonywanie określonej działalności, które może wprowadzić dalsze zakazy lub ograniczenia albo inne formy kontroli lub nadzoru uczestnictwa w ugrupowaniu osoby fizycznej, spółki lub innego podmiotu albo jakiegokolwiek ich kategorii;

— zważywszy, że aby umożliwić ugrupowaniu osiągnięcie jego celu, należy wyposażyć je we własną zdolność prawną i postanowić, że odrębny

od jego uczestników organ prawny będzie reprezentował ugrupowanie wobec osób trzecich;

— zważywszy, że ochrona osób trzecich wymaga, aby zapewnić szerokie ogłaszanie danych i aby uczestnicy ugrupowania odpowiadali bez ograniczeń i solidarnie za jego zobowiązania, w tym za podatkowe i z zakresu ubezpieczenia społecznego, ale zasada ta jednak nie przekreśla swobody wyłączenia albo ograniczenia odpowiedzialności jednego lub kilku uczestników za określony dług w drodze specjalnej umowy pomiędzy ugrupowaniem a osobą trzecią;

— zważywszy, że kwestie dotyczące stanu i zdolności do czynności prawnych osób fizycznych i zdolności prawnej osób prawnych regulowane są przez prawo krajowe;

— zważywszy, że należy określić specyficzne przyczyny rozwiązania ugrupowania, a w zakresie likwidacji i jej ukończenia odesłać do prawa krajowego;

— zważywszy, że ugrupowanie podlega przepisom prawa krajowego regulującym niewypłacalność oraz zaprzestanie płacenia zobowiązań i że prawo to może przewidywać inne przyczyny rozwiązania ugrupowania;

— zważywszy, że niniejsze rozporządzenie stanowi, że z tytułu dochodu wynikającego z działalności ugrupowania opodatkowani są wyłącznie jego uczestnicy; w pozostałym zakresie przyjmuje się właściwość krajowego prawa finansowego zwłaszcza w odniesieniu do podziału zysku, postępowania podatkowego i wszelkich zobowiązań, jakie nakłada krajowe prawo finansowe;

— zważywszy, że w dziedzinach nie objętych przez niniejsze rozporządzenie, mają zastosowanie przepisy prawa państw członkowskich i prawa wspólnotowego, na przykład w zakresie:

— prawa socjalnego i prawa pracy,

— prawa konkurencji,

— prawa własności intelektualnej;

— zważywszy, że działalność ugrupowania podlega przepisom prawa państw członkowskich dotyczącym wykonywania określonej działalności i jej kontrolowania, że w przypadku nadużycia albo obejścia przez ugrupowanie lub przez jego uczestników prawa państwa członkowskiego, państwo to może zastosować odpowiednie sankcje;

— zważywszy, że państwa członkowskie mają swobodę zastosowania albo przyjęcia wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych albo regulacji administracyjnych, które nie pozostają w sprzeczności z zakresem i celami niniejszego rozporządzenia;

— zważywszy, że niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie bezpośrednio w pełnym zakresie; że wprowadzanie pewnych jego przepisów powinno być jednak zróżnicowane, aby umożliwić państwom członkowskim najpierw stworzenie niezbędnych mechanizmów w celu rejestracji ugrupowań na ich terytorium i ogłaszania pewnych danych dotyczących ugrupowań; że od daty stosowania niniejszego rozporządzenia założone ugrupowania mogą działać bez ograniczeń terytorialnych;

PRZYJĘŁA NASTĘPUJĄCE ROZPORZĄDZENIE

Artykuł 1

1. Europejskie Ugrupowania Interesów Gospodarczych są tworzone na zasadach, według procedur i ze skutkami określonymi przez niniejsze rozporządzenie. Zgodnie z tym podmioty, które zamierzają założyć ugrupowanie powinny zawrzeć umowę i przystąpić do rejestracji, o której mowa w art. 6.

2. Ugrupowanie założone w ten sposób ma zdolność nabywania wszelkich praw i zaciągania zobowiązań we własnym imieniu, zawierania umów lub dokonywania innych czynności prawnych, pozywania lub bycia pozywanym od daty zarejestrowania, o którym mowa w art. 6.

3. Państwa członkowskie określają, czy ugrupowania wpisane do ich rejestrów zgodnie z artykułem 6 posiadają lub nie osobowość prawną.

Artykuł 2

1. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego rozporządzenia, prawem właściwym dla zawarcia umowy ugrupowania, z wyjątkiem kwestii odnoszących się do zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych osób fizycznych i zdolności do czynności prawnych osób prawnych, a także do funkcjonowania wewnętrznego ugrupowania, jest prawo wewnętrzne państwa siedziby określonej w umowie ugrupowania.

2. Jeżeli państwo składa się z kilku jednostek terytorialnych, z których każda ma swoje własne reguły prawne stosowane w sprawach wskazanych w ust. 1, każda jednostka terytorialna jest uważana za państwo w celu określenia prawa właściwego zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 3

1. Celem ugrupowania jest ułatwienie albo rozwijanie działalności gospodarczej jego uczestników, polepszenie albo powiększenie wyników tej działalności nie zaś osiąganie zysków. Jego działalność musi być powiązana z działalnością gospodarczą uczestników i w stosunku do niej może mieć tylko charakter pomocniczy.

2. W konsekwencji, ugrupowanie nie może:

a) sprawować bezpośrednio lub pośrednio zarządu albo kontroli nad działalnością własną uczestników lub działalnością innego przedsiębiorstwa, zwłaszcza w zakresie personelu, finansów i inwestycji;

b) posiadać w przedsiębiorstwie uczestnika, bezpośrednio lub pośrednio, z jakiegokolwiek tytułu, udziału lub akcji w jakiegokolwiek formie; posiadanie udziałów lub akcji w innym przedsiębiorstwie jest możliwe tylko o tyle, o ile jest to niezbędne dla osiągnięcia celu ugrupowania i, jeśli ma to miejsce, na rachunek uczestników;

c) zatrudniać więcej niż pięciuset pracowników;

d) być wykorzystywanym przez spółkę w celu udzielenia pożyczki osobie sprawującej zarząd w spółce albo innej z nią powiązanej, jeżeli takie pożyczki są przedmiotem ograniczenia albo kontroli w prawach państw członkowskich właściwych dla spółek; ugrupowanie nie może również być wykorzystane w celu przeniesienia jakiegokolwiek dobra pomiędzy spółką a osobą sprawującą zarząd albo inną z nią powiązaną za wyjątkiem czynności dozwolonych przez prawa państw członkowskich właściwe dla spółek. W rozumieniu niniejszego przepisu, pożyczka oznacza każdą czynność o podobnym skutku, a dobro może mieć charakter ruchomości lub nieruchomości;

e) być uczestnikiem innego europejskiego ugrupowania interesów gospodarczych.

Artykuł 4

1. Uczestnikami ugrupowania mogą być jedynie:

a) spółki, w znaczeniu art. 58 ust. 2 Traktatu, jak również inne podmioty prawa publicznego lub prywatnego, założone zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego i które mają swoją prawną lub statutową siedzibę oraz zarząd główny we Wspólnocie; jeżeli zaś, zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, spółka albo inny podmiot nie ma obowiązku posiadania statutowej albo prawnej siedziby, wystarczy, że ta spółka albo inny podmiot ma swój zarząd główny we Wspólnocie;

b) osoby fizyczne wykonujące działalność przemysłową, handlową, rzemieślniczą, rolniczą, wolne zawody albo inne usługi we Wspólnocie.

2. Ugrupowanie musi co najmniej składać się z:

a) dwóch spółek albo z innych podmiotów w znaczeniu przyjętym w ust. 1, mających swój zarząd główny w różnych państwach członkowskich;

b) dwóch osób fizycznych w znaczeniu przyjętym w ust. 1, prowadzących swą główną działalność w różnych państwach członkowskich;

c) spółki lub innego podmiotu i osoby fizycznej w znaczeniu przyjętym w ust. 1, z

których pierwsza ma swój zarząd główny w jednym państwie członkowskim, a druga prowadzi główną działalność w innym państwie członkowskim.

3. Państwo członkowskie może postanowić, że ugrupowania wpisane do jego rejestrów zgodnie z artykułem 6 nie mogą mieć więcej niż dwudziestu uczestników. W tym celu, państwo członkowskie może postanowić, że według jego ustawodawstwa, każdy uczestnik podmiotu utworzonego zgodnie z jego prawem, a nie będącego zarejestrowaną spółką, zostanie potraktowany jako indywidualny uczestnik ugrupowania.

4. Każde państwo członkowskie jest upoważnione do wyłączenia lub ograniczenia uczestnictwa w ugrupowaniach pewnych kategorii osób fizycznych, spółek lub innych podmiotów ze względu na interes publiczny.

Artykuł 5

Umowa ugrupowania powinna określać co najmniej:

- a) nazwę ugrupowania, przed którą lub po której następują słowa „europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych” bądź skrót „EUIG”, jeżeli te słowa lub ten skrót nie są już zawarte w nazwie;
- b) siedzibę ugrupowania;
- c) cele, dla którego ugrupowanie jest założone;
- d) nazwę, firmę, formę prawną, adres albo siedzibę i, o ile występuje, miejsce i numer wpisu do rejestru każdego z uczestników ugrupowania,
- e) czas trwania ugrupowania, jeżeli nie jest nieokreślony.

Artykuł 6

Ugrupowanie jest wpisane w państwie siedziby do rejestru wyznaczonego zgodnie z art. 39 ust. 1.

Artykuł 7

Umowa ugrupowania jest złożona w rejestrze, o którym mowa w art. 6.

W rejestrze muszą być również złożone następujące dokumenty i dane

- a) każda zmiana umowy ugrupowania, w tym każda zmiana w składzie ugrupowania;
- b) założenie i zlikwidowanie każdego przedsiębiorstwa ugrupowania;
- c) orzeczenie sądowe stwierdzające albo orzekające nieważność ugrupowania zgodnie z art. 15;
- d) powołanie osoby lub osób sprawujących zarząd, ich nazwisko i wszelkie inne dane osobowe wymagane przez prawo państwa członkowskiego, w którym rejestr jest prowadzony, wzmianka, czy mogą działać samodzielnie, czy muszą działać łącznie oraz termin zakończenia sprawowania ich funkcji;
- e) wystąpienie przez uczestnika z ugrupowania albo z jego części, zgodnie z art. 22 ust. 1;
- f) uchwała uczestników stwierdzająca lub orzekająca rozwiązanie ugrupowania zgodnie z artykułem 31 albo orzeczenie sądowe orzekające rozwiązanie zgodnie z art. 31 albo 32;
- g) powołanie likwidatora lub likwidatorów ugrupowania, o których mowa w art. 35, ich nazwisko i wszelkie inne dane osobowe wymagane przez prawo państwa członkowskiego, w którym rejestr jest prowadzony oraz zakończenie sprawowania ich funkcji;
- h) zakończenie likwidacji ugrupowania, o którym mowa w art. 35 ust. 2;
- i) projekt przeniesienia siedziby, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- j) klauzula wyłączająca nowego uczestnika z odpowiedzialności za zobowiązania powstałe przed jego przystąpieniem zgodnie z art. 26 ust. 2.

Artykuł 8

Powinny zostać ogłoszone, zgodnie z art. 39, w dzienniku wskazanym w ust. 1 tego artykułu:

- a) dane, które muszą obowiązkowo znajdować się w umowie ugrupowania zgodnie z art. 5 oraz wszelkie ich zmiany;
- b) numer, data i miejsce wpisu oraz wykreślenia z rejestru,
- c) dokumenty i dane, o których mowa w art. 7 pkt. b-j. Dane wskazane w pkt. a i b powinny być ogłoszone w całości. Dokumenty i dane wskazane w pkt. c powinny być ogłoszone bądź w całości, bądź w formie wyciągu, bądź wzmianki o ich złożeniu do rejestru zgodnie z właściwym prawem krajowym.

Artykuł 9

1. Ugrupowanie może powoływać się wobec osób trzecich na dokumenty i dane podlegające, według niniejszego rozporządzenia, ogłoszeniu na zasadach przewidzianych przez właściwe prawo krajowe, zgodnie z art. 3 ust. 5 i 7 dyrektywy 68/151/EWG Rady z 9 marca 1968, zmierzającej do harmonizacji, aby uczynić je równoważne, gwarancji wymaganych w państwach członkowskich od spółek w znaczeniu art. 58 ust. 2 Traktatu dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich.

2. Jeżeli w imieniu ugrupowania były dokonywane czynności przed jego rejestrowaniem zgodnie z art. 6 i jeżeli po zarejestrowaniu ugrupowanie nie przejmie zobowiązań wynikających z tych działań, osoby fizyczne, spółki lub inne podmioty, które je dokonały są za nie odpowiedzialne solidarnie i bez ograniczeń.

Artykuł 10

Każde przedsiębiorstwo ugrupowania położone w innym państwie członkowskim niż jego siedziba podlega rejestracji w tym państwie. W celu rejestracji, ugrupowanie złoży w odpowiednim rejestrze tego państwa kopię dokumentów, których złożenie jest obowiązkowe w rejestrze państwa członkowskiego siedziby wraz, jeśli to niezbędne, z tłumaczeniem sporządzonym zgodnie ze *zwyczajami* istniejącymi w rejestrze, w którym wpisane jest przedsiębiorstwo.

Artykuł 11

Założenie ugrupowania oraz ukończenie jego likwidacji wraz ze wskazaniem jego numeru, daty i miejsca rejestracji oraz daty, miejsca i tytułu ogłoszenia są opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich po ogłoszeniu w dzienniku, o którym mowa w art. 39 ust. 1.

Artykuł 12

Siedziba wskazana w umowie ugrupowania powinna być położona we Wspólnocie.

Siedziba powinna być określona:

- a) bądź w miejscu, gdzie ugrupowanie ma swój zarząd główny,
- b) bądź w miejscu, gdzie jeden z jego uczestników ma swój zarząd główny albo, jeśli chodzi o osobę fizyczną, swoją główną działalność pod warunkiem, że ugrupowanie prowadzi tam rzeczywistą działalność.

Artykuł 13

Siedziba ugrupowania może być przeniesiona wewnątrz Wspólnoty. Jeżeli to przeniesienie nie powoduje w konsekwencji zmiany prawa stosowanego na mocy artykułu 2, uchwała o przeniesieniu jest podejmowana zgodnie z warunkami określonymi w umowie ugrupowa-

nia.

Artykuł 14

1. Jeżeli przeniesienie siedziby powoduje w konsekwencji zmianę prawa stosowanego na mocy art. 2, projekt przeniesienia powinien być sporządzony, złożony w rejestrze i ogłoszony na zasadach określonych w art. 7 i 8.

Uchwała o przeniesieniu może nastąpić po dwóch miesiącach od ogłoszenia projektu. Uchwała powinna być powzięta jednomyślnie przez uczestników ugrupowania. Przeniesienie wywołuje skutki z datą, w której zgodnie z artykułem 6 ugrupowanie jest wpisane w rejestrze nowej siedziby. Rejestracja wywołuje skutki dopiero po przedstawieniu dowodu ogłoszenia projektu przeniesienia siedziby.

2. Wykreślenie ugrupowania z rejestru poprzedniej siedziby może być dokonane dopiero po przedstawieniu dowodu wpisania ugrupowania do rejestru nowej siedziby.

3. Po ogłoszeniu nowego wpisu ugrupowania, można powoływać się wobec osób trzecich na nową siedzibę zgodnie z zasadami określonymi w art. 9 ust. 1; jednak dopóki nie nastąpi ogłoszenie wykreślenia z rejestru poprzedniej siedziby, osoby trzecie mogą dalej powoływać się na dawną siedzibę, chyba że ugrupowanie udowodni, iż wiedziały o nowej.

4. Prawo państwa członkowskiego może postanowić wobec ugrupowań zarejestrowanych w tym państwie zgodnie z art. 6, że przeniesienie siedziby, z którego wynikałaby zmiana stosowanego prawa nie wywołuje skutków, jeżeli w terminie dwóch miesięcy, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ państwowy wyrazi sprzeciw. Sprzeciw może mieć miejsce tylko ze względu na interes publiczny. Od sprzeciwu powinno przysługiwać odwołanie do sądu.

Artykuł 15

1. Jeżeli prawo właściwe dla ugrupowania na mocy art. 2 przewiduje nieważność ugrupowania, to nieważność powinna być orzeczona albo stwierdzona orzeczeniem sądowym. Jednakże, sąd rozpatrujący sprawę powinien, jeżeli usunięcie braków jest możliwe, wyznaczyć termin pozwalający na ich usunięcie.

2. Nieważność ugrupowania powoduje jego likwidację na zasadach określonych w artykule 35.

3. Orzeczenie stwierdzające lub orzekające nieważność ugrupowania jest skuteczne wobec osób trzecich na zasadach określonych w art. 9 ust. 1.

Orzeczenie to nie wpływa samo przez się na ważność długów i wierzytelności ugrupowania powstałych przed datą, w której orzeczenie wywołuje skutki wobec osób trzecich na zasadach wskazanych w poprzednim ustępie.

Artykuł 16

1. Organami ugrupowania są uczestnicy działający łącznie i osoba lub osoby sprawujące zarząd.

Umowa ugrupowania może powoływać inne organy, określa wtedy ich uprawnienia.

2. Uczestnicy ugrupowania, działający w charakterze organu, mogą podjąć każdą uchwałę w celu realizacji przedmiotu ugrupowania.

Artykuł 17

1. Każdy uczestnik posiada jeden głos. Umowa ugrupowania może jednak przyznać kilka głosów pewnym uczestnikom pod warunkiem, że żaden z nich nie dysponuje większością głosów.

2. Uczestnicy ugrupowania powinni jednomyślnie decydować o:

- a) zmianie przedmiotu ugrupowania,
- b) zmianie liczby głosów przyznanej każdemu z nich,
- c) zmianie warunków podejmowania uchwał,
- d) przedłużeniu czasu trwania ugrupowania poza termin określony w umowie ugrupowania,
- e) zmianie wkładu każdego z uczestników lub niektórych spośród nich w finansowanie ugrupowania,
- f) zmianie każdego innego obowiązku uczestnika, chyba że umowa ugrupowania stanowi inaczej,
- g) dokonaniu innej zmiany umowy ugrupowania nie wymienionej w tym ustępie, chyba że umowa stanowi inaczej.

3. Poza przypadkami, w których niniejsze rozporządzenie postanawia, że uchwały powinny być podejmowane jednomyślnie, umowa ugrupowania może określać warunki quorum i większości, zgodnie z którymi uchwały lub pewne z nich będą podejmowane. Jeżeli w umowie ugrupowania nie uregulowano inaczej, uchwały będą podejmowane jednomyślnie.

4. Na wniosek osoby sprawującej zarząd lub na żądanie uczestnika ugrupowania, osoba lub osoby sprawujące zarząd powinny zapewnić uczestnikom konsultacje przed podjęciem przez tych ostatnich uchwały.

Artykuł 18

Każdy uczestnik ugrupowania ma prawo otrzymać od członków zarządu informacje o stanie spraw ugrupowania i zapoznać się z księgami i dokumentami handlowymi.

Artykuł 19

1. Ugrupowanie jest zarządzane przez jedną lub kilka osób fizycznych powołanych w umowie ugrupowania lub w uchwale uczestników. Nie mogą sprawować zarządu w ugrupowaniu osoby, które:

- zgodnie z prawem, któremu podlegają, albo
- zgodnie z prawem wewnętrznym państwa siedziby ugrupowania, albo
- na skutek orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanej lub uznanej w jednym z państw członkowskich nie mogą wchodzić w skład organu administrującego lub zarządu spółki, nie mogą zarządzać przedsiębiorstwem i nie mogą działać w charakterze członka zarządu europejskiego ugrupowania interesów gospodarczych.

2. Państwo członkowskie może postanowić, że w ugrupowaniach wpisanych do jego rejestrów zgodnie z artykułem 6, osoba prawna może być członkiem zarządu pod warunkiem, że wyznaczy jedną lub kilka osób fizycznych w charakterze reprezentantów, których dane powinny stanowić przedmiot wzmianki zgodnie z art. 7 pkt d.

Jeżeli państwo członkowskie skorzysta z tej możliwości, to powinno postanowić, że reprezentant lub reprezentanci ponoszą taką odpowiedzialność, jak gdyby sami byli członkami zarządu ugrupowania.

Zakazy ustanowione w ust. 1 stosuje się również wobec reprezentantów.

3. Umowa ugrupowania lub w jej braku jednomyślna uchwała uczestników określa warunki powołania i odwołania osoby lub osób sprawujących zarząd oraz ich uprawnienia.

Artykuł 20

1. Wobec osób trzecich tylko osoba sprawująca zarząd lub, jeśli jest tych osób kilka, osoby sprawujące zarząd reprezentują ugrupowanie.

Każdy z członków zarządu, jeżeli działa w imieniu ugrupowania lub osoby zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, nawet gdy czynności nie pokrywają się z przedmiotem ugrupowania, chyba że ugrupowanie udowodni, iż osoby trzecie wiedziały, że czynność wykracza poza granice przedmiotu ugrupowania albo nie mogły tego nie wiedzieć biorąc

pod uwagę okoliczności, z tym że samo ogłoszenie wzmianki wskazanej w art. 5 pkt c nie stanowi wystarczającego dowodu.

Każde ograniczenie w zakresie uprawnień osoby lub osób sprawujących zarząd, wprowadzone w umowie ugrupowania albo w uchwale jego uczestników nie jest skuteczne wobec osób trzecich, nawet jeśli jest ogłoszone.

2. Umowa ugrupowania może stanowić, że zaciągnięcie zobowiązania w imieniu ugrupowania może nastąpić tylko przez dwóch lub więcej członków zarządu działających łącznie. To zastrzeżenie wywołuje skutki wobec osób trzecich na zasadach określonych w art. 9 ust. 1, jeżeli jest ogłoszone zgodnie z art. 8.

Artykuł 21

1. Zyski wynikające z działalności ugrupowania są uważane za zyski jego uczestników i są dzielone pomiędzy nich w stosunku ustalonym w umowie ugrupowania lub — w jego braku — w częściach równych.

2. Uczestnicy ugrupowania przyczyniają się do pokrycia nadwyżki wydatków nad wpływami w stosunku ustalonym w umowie ugrupowania lub, w jego braku, w częściach równych.

Artykuł 22

1. Każdy uczestnik ugrupowania może przenieść swój udział w ugrupowaniu lub jego część bądź na innego uczestnika, bądź na osobę trzecią. Skutek przeniesienia jest uzależniony od zgody pozostałych uczestników wyrażonej jednomyślnie.

2. Uczestnik ugrupowania może ustanowić zabezpieczenie na udziale w ugrupowaniu wyłącznie za zgodą wszystkich uczestników, o ile umowa ugrupowania nie stanowi inaczej. Osoba, na której rzecz ustanowiono zabezpieczenie, nie może w żadnym momencie stać się uczestnikiem ugrupowania z tytułu tego zabezpieczenia.

Artykuł 23

Ugrupowanie nie może ogłosić publicznej subskrypcji.

Artykuł 24

1. Uczestnicy ugrupowania odpowiadają bez ograniczeń i solidarnie za wszelkie jego zobowiązania. Prawo krajowe określa skutki tej odpowiedzialności.

2. Aż do ukończenia likwidacji ugrupowania, wierzyciele ugrupowania mogą domagać się od uczestnika zapłaty długów na zasadach określonych w ust. 1 tylko po uprzednim skierowaniu do ugrupowania żądania zapłaty, a zapłata ta nie była dokonana w odpowiednim terminie.

Artykuł 25

Pisma, zamówienia handlowe i podobne dokumenty powinny określać wyraźnie:

a) nazwę ugrupowania, przed którą lub po której następują, bądź słowa „europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych” bądź skrót „EUIG”, o ile te słowa lub ten skrót nie są już zawarte w nazwie;

b) miejsce rejestru wskazanego w art. 6, w którym ugrupowanie jest zarejestrowane, jak również numer wpisu ugrupowania do rejestru;

c) adres siedziby ugrupowania;

d) jeżeli ma to miejsce — wzmianka, że członkowie zarządu powinni działać łącznie;

e) jeżeli ma to miejsce — wzmianka, że ugrupowanie jest w likwidacji zgodnie z art.

15, 31, 32 lub 36.

Każde przedsiębiorstwo ugrupowania, jeżeli jest zarejestrowane zgodnie z artykułem 10, powinno zamieszczać dane wymienione powyżej wraz z danymi dotyczącymi jego własnej rejestracji na dokumentach wskazanych w ustępie pierwszym niniejszego artykułu, które pochodzą od tego przedsiębiorstwa.

Artykuł 26

1. Uchwała o przyjęciu nowych uczestników jest podejmowana jednomyślnie przez uczestników ugrupowania.

2. Każdy nowy uczestnik odpowiada, na zasadach określonych w art. 24, za zobowiązania ugrupowania, w tym za wynikające z działalności ugrupowania przed jego przystąpieniem.

Jednakże, przez zastrzeżenie uczynione w umowie *ugrupowania albo* akcie przystąpienia, odpowiedzialność nowego uczestnika za zobowiązania powstałe przed jego przystąpieniem może być wyłączona. Takie zastrzeżenie jest skuteczne wobec osób trzecich na zasadach określonych w art. 9 ust. 1 tylko wtedy, jeżeli zostało ogłoszone zgodnie z art. 8.

Artykuł 27

1. Wystąpienie uczestnika z ugrupowania jest możliwe na zasadach przewidzianych w umowie ugrupowania albo, w ich braku, za zgodą pozostałych uczestników wyrażoną jednomyślnie.

Każdy uczestnik ugrupowania może ponadto wystąpić z uzasadnionego powodu.

2. Każdy uczestnik ugrupowania może być wyłączony ze względu na powody określone w umowie ugrupowania i w każdym wypadku, jeżeli poważnie sprzeniewierza się swoim obowiązkom lub jeśli powoduje albo stwarza zagrożenie spowodowania poważnych zakłóceń w funkcjonowaniu ugrupowania.

Wyłączenie to może nastąpić tylko na mocy orzeczenia sądowego wydanego na wspólne żądanie większości pozostałych uczestników, o ile umowa ugrupowania nie stanowi inaczej.

Artykuł 28

1. Uczestnictwo osoby fizycznej w ugrupowaniu ustaje z chwilą śmierci albo w momencie, w którym uczestnik nie odpowiada dłużej warunkom określonym w artykule 4 ust. 1.

Ponadto, państwo członkowskie może postanowić, dla celów stosowania jego prawa w zakresie likwidacji, rozwiązania, upadłości i zaprzestania płacenia długów, że uczestnictwo ustaje w momencie określonym przez to prawo.

2. W razie śmierci osoby fizycznej będącej uczestnikiem ugrupowania, przystąpienie następcy może nastąpić tylko na warunkach przewidzianych w umowie ugrupowania lub, jeśli umowa ugrupowania tego nie określa, za zgodą pozostałych uczestników wyrażoną jednomyślnie.

Artykuł 29

Jak tylko uczestnik przestaje należeć do ugrupowania, osoba lub osoby sprawujące zarząd powinny poinformować o tym innych uczestników oraz przystąpić do wypełniania właściwych obowiązków wskazanych w art. 7 i 8. Ponadto, każda zainteresowana osoba może przystąpić do wypełniania tych obowiązków.

Artykuł 30

O ile umowa ugrupowania nie stanowi inaczej i bez szkody dla praw nabytych przez określoną osobę zgodnie z art. 22 ust. 1 lub art. 28 ust. 2, po wystąpieniu uczestnika ugrupowanie istnieje nadal pomiędzy pozostałymi uczestnikami na zasadach przewidzianych w umowie ugrupowania lub ustalonych przez jednomyślną uchwałę pozostałych uczestników.

Artykuł 31

1. Ugrupowanie może być rozwiązane w drodze uchwały jego uczestników. Uchwała jest podejmowana jednomyślnie, o ile umowa ugrupowania nie stanowi inaczej.

2. Ugrupowanie powinno być rozwiązane w drodze uchwały jego uczestników:

a) stwierdzającej nadejście terminu określonego w umowie ugrupowania albo każdej innej przyczyny rozwiązania przewidzianej przez umowę,

b) stwierdzającej realizację celu ugrupowania albo niemożliwość jego osiągnięcia.

Jeżeli, w okresie trzech miesięcy po nastąpieniu jednej z okoliczności wskazanej w poprzednim ustępie, uchwała uczestników stwierdzająca rozwiązanie ugrupowania nie została podjęta, każdy uczestnik może żądać rozwiązania ugrupowania orzeczeniem sądowym.

3. Ugrupowanie powinno być również rozwiązane przez uchwałę jego uczestników lub decyzję pozostałego uczestnika, jeżeli wymagania ustanowione w art. 4 ust. 2 nie są dłużej wypełniane.

4. Po rozwiązaniu ugrupowania przez uchwałę jego uczestników, osoba lub osoby sprawujące zarząd powinny wypełnić właściwe obowiązki wskazane w artykule 7 i 8. Ponadto, każda osoba zainteresowana może wypełnić wymienione obowiązki.

Artykuł 32

1. Na żądanie każdego zainteresowanego albo kompetentnej władzy, sąd powinien orzec rozwiązanie ugrupowania w razie naruszenia art. 3 lub 12 albo art. 31 ust. 3, chyba że usunięcie braków jest możliwe i następuje przed rozstrzygnięciem sprawy.

2. Na żądanie uczestnika, sąd może orzec rozwiązanie ugrupowania ze względu na uzasadniony powód.

3. Państwo członkowskie może postanowić, że sąd może na wniosek właściwego organu władzy orzec rozwiązanie ugrupowania mającego swą siedzibę w państwie, do którego należy ten organ władzy, we wszystkich przypadkach, gdy ugrupowanie działa w sprzeczności z interesem publicznym tego państwa, jeżeli jego prawo przewiduje taką możliwość wobec spółek wpisanych do rejestru albo innych podmiotów jemu podlegających.

Artykuł 33

Jeżeli uczestnik występuje z ugrupowania z innej przyczyny niż przeniesienie jego praw na warunkach wskazanych w art. 22 ust. 1, wartość należnych mu praw albo obciążających zobowiązań jest określona na podstawie majątku ugrupowania tak, jak przedstawia się on w momencie, w którym uczestnik przestaje należeć do ugrupowania.

Wartość praw i obowiązków ustępującego uczestnika nie może być określona z wyprzedzeniem.

Artykuł 34

Bez naruszenia art. 37 ust. 1, każdy uczestnik, który przestaje należeć do ugrupowania odpowiada, zgodnie z zasadami ustalonymi w art. 24, za długi wynikające z działalności ugrupowania przed jego wystąpieniem.

Artykuł 35

1. Rozwiązanie ugrupowania pociąga jego likwidację.
2. Likwidacja ugrupowania i ukończenie likwidacji są regulowane przez prawo krajowe.
3. Ugrupowanie zachowuje zdolność prawną w znaczeniu określonym w artykule 1 ust. 2 aż do ukończenia likwidacji.
4. Likwidator albo likwidatorzy wypełniają obowiązki wskazane w art. 7 i 8.

Artykuł 36

Europejskie ugrupowania interesów gospodarczych są poddane przepisom prawa krajowego regulującym niewypłacalność i zaprzestanie płacenia długów. Otwarcie wobec ugrupowania postępowania z powodu niewypłacalności albo zaprzestania płacenia długów nie pociąga za sobą samo przez się wszczęcia takiego postępowania wobec jego uczestników.

Artykuł 37

1. Termin pięciu lat od ogłoszenia, zgodnie z art. 8, wzmianki o wystąpieniu uczestnika z ugrupowania może być zastąpiony określonym przez właściwe prawo krajowe dłuższym terminem przedawnienia roszczeń przeciwko temu uczestnikowi, a dotyczących zobowiązań wynikających z działalności ugrupowania przed jego wystąpieniem.
2. Termin pięciu lat od ogłoszenia, zgodnie z art. 8, ukończenia likwidacji ugrupowania może być zastąpiony określonym przez właściwe prawo krajowe dłuższym terminem przedawnienia roszczeń przeciwko

uczestnikowi ugrupowania, a dotyczących zobowiązań wynikających z działalności ugrupowania.

Artykuł 38

Jeżeli ugrupowanie prowadzi w państwie członkowskim działalność, która narusza interes publiczny tego państwa, właściwy organ władzy może zakazać tej działalności. Od decyzji właściwego organu władzy powinno przysługiwać odwołanie do sądu.

Artykuł 39

1. Państwa członkowskie wyznaczają rejestr lub rejestry właściwe dla dokonywania wpisów, o których mowa w art. 6 i 10 oraz ustanawiają zasady regulujące wpisy. Państwa określają warunki, na których dokumenty wskazane w art. 7 i 10 są składane do rejestrów. Państwa zapewniają, że dokumenty i dane, o których mowa w art. 8, są ogłaszane we właściwym dzienniku urzędowym państwa członkowskiego, w którym ugrupowanie ma swoją siedzibę, oraz mogą ustalić ewentualnie sposób ogłaszania dokumentów i danych, o których mowa w art. 8 pkt c.

Ponadto, państwa członkowskie zagwarantują, że każdy może we właściwym rejestrze — zgodnie z art. 6 i, o ile ma to miejsce, zgodnie z art. 10 — zapoznać się z dokumentami, o których mowa w art. 7 i otrzymać z niego, nawet drogą korespondencyjną, pełny lub częściowy odpis.

Państwa członkowskie mogą przewidzieć zapłatę kosztów związanych z czynnościami wskazanymi w poprzednim ustępie, ale ich wysokość nie może przekraczać kosztów administracyjnych.

2. Państwa członkowskie zagwarantują, że dane, które powinny być ogłoszone zgodnie z artykułem 11 w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich są przekazywane do Biura Ogłoszeń Urzędowych Wspólnot Europejskich w ciągu miesiąca od ogłoszenia w dzienniku urzędowym, o którym mowa w ust. 1.

3. Państwa członkowskie określają odpowiednie sankcje w razie niewypełnienia postanowień art. 7, 8 i 10 w zakresie ogłaszania danych oraz w przypadku niewypełnienia postanowień art. 25.

Artykuł 40

Z tytułu dochodu wynikającego z działalności ugrupowania są opodatkowani wyłącznie jego uczestnicy.

Artykuł 41

1. Państwa członkowskie podejmują działania wymagane na podstawie art. 39 przed I lipca 1989. Państwa powiadamiają o nich niezwłocznie Komisję.

2. Tytułem informacji, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o kategoriach osób fizycznych, spółek i innych podmiotów prawnych, którym zakazują udziału w ugrupowaniach zgodnie z art. 4 ust. 4.

Komisja powiadamia o nich inne państwa członkowskie.

Artykuł 42

1. Po przyjęciu niniejszego rozporządzenia, pod patronatem Komisji zostaje utworzony Komitet do Spraw Współpracy mający za zadanie:

a) ułatwić, bez naruszania art. 169 i 170 Traktatu, wprowadzenie niniejszego rozporządzenia w drodze regularnych konsultacji dotyczących zwłaszcza konkretnych problemów powstałych w związku z jego wprowadzeniem,

b) doradzić Komisji, jeżeli to niezbędne, wprowadzenie uzupełnień lub poprawek do niniejszego rozporządzenia.

2. Komitet do Spraw Współpracy składa się z reprezentantów państw członkowskich oraz reprezentantów Komisji. Reprezentant Komisji jest przewodniczącym. Służby Komisji zabezpieczają funkcjonowanie sekretariatu.

3. Komitet do Spraw Współpracy jest zwoływany przez przewodniczącego bądź na jego wniosek, bądź na żądanie jednego z jego członków.

Artykuł 43

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 lipca 1989, z wyjątkiem artykułów 39, 41 i 42, które są stosowane od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie jest obowiązkowe w pełnym zakresie i bezpośrednio stosowane w każdym państwie członkowskim.

Sporządzono w Brukseli, 25 lipca 1985

Za Radę Przewodniczący J. POOS